

Vocabulari de 'tardor calenta'

quests dies, llegir els diaris o seguir els informatius et pot posar el cap com un timbal. És difícil estar al corrent de tot, i qualsevol petita ajuda per aclarir les idees s'agraeix. Per això hem pensat, amb tota la modèstia del món, que un breu "vocabulari de tardor calenta" pot fer servei a l'hora de seguir les notícies, ja sigui penjat a la paret del menjador, plegat a la butxaca o damunt la tauleta de nit. Qui no vulgui espatllar la revista, fotocòpia i llestos. És aquest:

Acomiadament: Rescindir un contracte de treball (a algú). El problema ve quan aquest algú no hi està d'acord i protesta. Si els jutges li donen la raó, cosa freqüent, cobra una indemnització que normalment supera els 20 dies de salari per any treballat que preveu l'estatut dels treballadors. Però ai! El Tribunal Suprem ha canviat de parer i ha decidit que un acomiadament és procedent quan es fa perquè l'empresa vagi més bé, sense que calgui aportar proves d'aquest futur millor. Per tant, 20 dies per any i al carrer. Els sindicats potser s'hauran d'empassar la sentència i ara aspiren a posar-se d'acord amb la patronal per unes causes d'acomiadament que siguin acceptables. Mala peça

Finançament autòndmic: Finançament de l'autonomia (política). A partir de gener, Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears s'acolliran al nou sistema, basat en la cessió del 30% de la recaptació de l'impost sobre la renda. Les comunitats governades pel partit socialista (Andalusia, Extremadura i Castella-la Manxa), sembla que per portar la contrària, no hi estan d'acord. Ja ho veurem, però tard o d'hora això es notará en la declaració de la renda que els mortals presenten cada any per la primavera: 70 de cada 100 pessetes aniran a parar a Madrid i les altres 30 a les arques autonòmiques, mentre els governants no es llencin a pujar -o baixar- la part d'impost que els toca. Diuen que anirem tan bé.

Funcionari, funcionària: Persona que exerceix una funció pública. I a qui l'any que ve congelen el sou. Com que no hi estan d'acord, els sindicats han convocat assemblees i manifestacions a partir de dilluns que ve, dia 30. A Barcelona aniran a queixar-se davant del Palau de la

Generalitat, i a València, davant la delegació de Govern. A la Generalitat valenciana, algú s'ha confós i ha convocat una reunió negociadora de la Mesa de la Funció Pública a les 12 del migdia. No se sap si els representants sindicals podran anar a la reunió, perquè tenen *mani*.

Pensió: Allò que l'estat paga regularment a algú retirat del servei. Com que el futur és negre, govern central, sindicats i patronal negocien aquests dies la reforma de la Seguretat Social per poder salvar els mobles i que en el futur els qui es jubilin també puguin cobrar alguna coseta,

com els d'ara. Rodrigo Rato té pressa perquè es posin d'acord i fer els números dels pressupostos del 97 ben fets, però *piano*: els sindicats no volen que els colin gols. Proposen que del superàvit de la Seguretat Social es faci un fons de reserva per quan vagin mal dades, els patrons, però, el volen aprofitar perquè els rebaixin les quotes de la Seguretat Social.

Salari: Retribució diària, setmanal o mensual, donada al treballador pel seu treball. Núvols a l'horitzó. Si els funcionaris ho tenen cru, els altres no ho tenen gaire més bé, perquè la veu del governador del Banc d'Espanya -comparable a la veu del papa per altres històries- ha dit que l'any que ve més val augmentar els sous per sota de la previsió d'inflació, si es vol que Espanya passi l'examen de la unió monetària.

Encara no està clar si la previsió d'inflació serà del 2,5 per cent o més petita, però l'augment de sou de l'any que ve, com es veu, perilla: els patrons s'aferraran a la consigna del governador com a ferro bullent.

Sanitat: Conjunt de serveis que tenen per objecte la preservació i restauració de la salut pública d'una comunitat. Però que últimament provoca maldecaps als polítics, perquè la vida -mai més ben dit- és cada dia més cara. CiU calcula que hi ha un deute pendent de pagament a tot l'estat de 200.000 milions de pessetes. Però ja està en marxa el remei: l'any que ve, per exemple, els metges estaran pressionats per totes bandes perquè no receptin més del compte, que és tan complicat com demanar als bombers que no gastin gaire si l'incendi no s'ho val. De tota manera, fem-nos a la idea que si els preus de la sanitat privada puguen, els de la sanitat pública no són de pedra. ■

JORDI FORTUNY

"Hem pensat, amb tota la modèstia del món, que un breu 'vocabulari de tardor calenta' pot fer servei a l'hora de seguir les notícies, ja sigui penjat a la paret del menjador o a la butxaca."